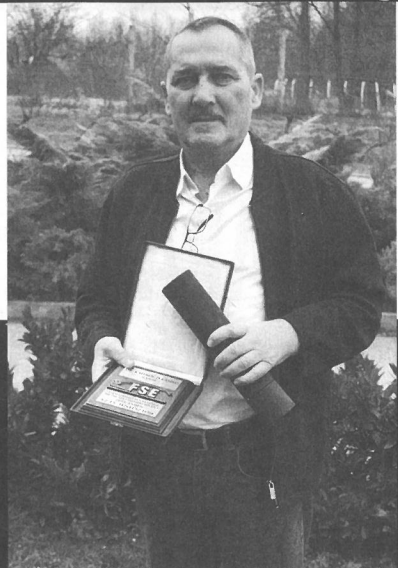

Elhunyt DR. RADNÓCZI LÁSZLÓ

Szerző: Dr. Zsilinszky László

Súlyos és szomorú veszteség érte a magyar állattenyésztést. *Dr. Radnóczy László* a hazai tenyésztésszervezés kiemelkedő és széles körben elismert egyénisége 2020. április 29-én *elhunyt, egy küzdelmes és tisztességes szakmai életutat hagyva maga mögött.*

1949. január 24-én, Lövön született egy igyekvő és tehetséges polgári családban, ahol a föld szeretete és a nemzeti hagyományok tisztelete a neveltetés természetes velejárója volt. Sopronban kitűnőre érettségizett, és egy év katonai szolgálat után, 1968-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi Karán. Diplomáját 1973-ban állattenyésztés szakirányon jeles eredménnyel szerezte meg. Ugyanitt 1986-ban doktorált sertésenyésztésből.

Az egyetem után 4 évig a vadgazdálkodás területén dolgozott. 1977-től 2010-ig a NÉBIH jogelődjeinek (OTÁF, ÁTMI, OMMI, MGSZH) sertésenyésztési osztályán dolgozott törzstenyésztő, majd osztályvezető beosztásban. Emellett két évig (1977–1979) az ISV technológus tervezőjeként kapcsolódott be a nagyüzemi sertésletelepek tervezésébe és létrehozásába. 2006-tól hozzá tartozott az őshonos és tradicionális fajták hatósági kezelése. Alapító tagja (1989) és 20 éven keresztül végrehajtó titkára illetve elnökségi tagja volt a Dunamenti Állatfajták Génmegőrző Nemzetközi Egyesületének, a DAGENE-nek.

Jelentős szerepet vállalt az 1993. évi Állattenyésztési Törvény előkészítésében, a Fajtatiszta Sertést Tenyésztők Egyesületének (FSE) és a Mangalicatenyésztők Országos Egyesületének (MOE) megszervezésében, szakmai támogatásában. Kezdeményezője és aktív résztvevője volt a hazai, modern sertés-tenyésztérbecslési és -törzskönyvezési rendszerek kifejlesztésének. Töretlen lelkesedéssel hirdette a mesterséges termékenyítés, a teljesítményvizsgálat és tenyésztérbecslés előnyeit. Több évtizeden át vezette a sertés-teljesítményvizsgálati kódexbizottságot. Nívós szakkiadványoknak volt hosszú éveken át szerkesztője, szakírója. Rendszeresen oktatta a sertésenyésztést. 2006-ban a DATE tiszteletbeli docense lett.

Munkásságának kiemelkedő szakasza (1997–2005) volt a Tenyészet Információs Rendszer (TIR), továbbá a sertés, a juh és kecske egységes nyilvántartási és azonosítási rendszerek (ENAR) kialakítása. Az időszaknak másik nagy lépése volt a szarvasmarha, sertés, juh Vágott-test Minősítés informatikai rendszereinek kifejlesztése, amelyben ugyancsak jelentős szerepet vállalt.

A sertésenyésztés és -nemesítés volt a kedvenc szakterülete. A 80-as évektől rendszeresen látogatta a tenyésztelepeket, éles

szemmel válogatta ki a jó tenyészállatokat. Fáradhatatlanul dolgozott a magyar nagyfehér és a magyar lapály fajták egységes típusának kialakításán és teljesítményük javításán. Tapasztalatát felismerve évtizedeken keresztül hazai és nemzetközi kiállításokon kérték fel küllemi bírálónak. Az FSE tenyésztési szakbizottságának felkért vezetője volt hosszú éveken át.

Évekig tartó precíz odafigyelésével, a megmaradt egyedek felkutatásával, kiválogatásával a kihálás széléről mentette meg a vörös mangalicát az 1980-as években. Komoly szerepe volt abban, hogy 2018-ban a Keletiló Tenyésztő Egyesület rekonstrukciós elképzelése, a turáni lófajta tenyésztési programja elkészült, és állami elismerést kapott.

Nagy szeretettel volt Székelyföld iránt, igyekezett a székely ló mint őshonos fajta állami elismertetését elérni.

2010-től a szaktárca Mezőgazdasági Főosztályán volt főosztályvezető-helyettes és állattenyésztési osztályvezető, majd 2012-től nyugdíjasként közigazgatási főtanácsadó. Feladata volt az új állattenyésztési (ezen belül kiemelten a sertésenyésztési) stratégiák kidolgozása és a végrehajtó intézkedések előkészítése. Komoly szerepet vállalt az EU új alapokra helyezett állattenyésztési szabályozásának hazai átültetésében.

Munkáját számos díjjal ismerték el. 2014-ben Konkoly Thege Sándor-díjban, 2017-ben a MÁSZ Magyar Állattenyésztésért díjban, 2019-ben Életfa emléklapok bronz fokozatában részesült, és ugyancsak tavaly az FSE az Év Tenyésztője kitüntető díjjal jutalmazta több mint négy évtizedes munkásságát.

Rendkívüli adottságai, becsülete, szorgalma és szakmai elhivatottsága nélkül a magyar állattenyésztés nem jutott volna oda, ahol most van.

Vácsi Mihály soraival búcsúzom kiváló kollégáinktól, barátunktól.

*Elcsitult a szív, mely értünk dobogott,
Pihen a kéz, mely értünk dolgozott.
Számunkra Te sosem leszel halott,
Örökké élni fogsz, mint a csillagok.*